

[Føged.]

overskueligt. Efter det, der er oplyst her, kan man tydeligt se, hvor mange millioner der er hensat, og det har dog ikke chokeret finansministeren. Jeg tror ikke, at der, hvis man gennemfører vore ændringsforslag, vil blive så stort et provenutab, at det vil blive generende, specielt ikke, da det gælder investeringer, der senere hen vil give afkastning. Vi synes, at henvisningen til skattereforarbejdet og til det omtalte provenutab indebærer, at en ændring af denne lovgivning skydes ud i en usikker fremtid, og vi har derfor allerede nu foreslået den ændret.

For mig at se er det for øvrigt en underlig terminologi, man efterhånden fra regeringspartiernes side er begyndt at anvende her i folketinget. For blot 4 dage siden talte man om, at vi ville anvende slow motion — jeg tror, det var det fine ord, man brugte — her i tinget, fordi vi ville have, at forhold vedrørende ligningsloven skulle undersøges yderligere; vi bad endda kun om én dags yderligere undersøgelser. Nu kommer det ærede medlem hr. Hans Rasmussen og kalder det arbejde, det her drejer sig om, for hastværksarbejde. Når det altså er regeringen, der vil have et forslag ført frem til vedtagelse, er det i orden, at det skal gå hurtigt; når det er oppositionen, der vil have noget frem, benævnes det hastværksarbejde. Man kan næsten sige, at ligeegyldigt på hvilken måde oppositionen arbejder, vil man komme ud for en udtalelse om enten hastværksarbejde eller slow motion. Vi må nok hellere gå ind under den almindelige forretningsorden og se at arbejde normalt alle sammen. Det vil vist være det rigtige i denne situation.

Jeg skal anbefale at stemme for de af venstre og de konservative stillede ændringsforslag i håb om, at man derved virkelig giver en håndsrekning ikke alene til allerede igangværende erhvervsdrivende, men også til de unge, der ønsker at komme ind i erhvervslivet som selvstændige.

Fanger: Når man det sidste år har talt med vælgere i forskellige dele af landet, har de været utilfredse med mange af de love, der er gennemført, men fra alle sider har man enstemmigt udtalt sin tilfredshed med de gennemførte love om skattefri afskriv-

ninger og om henlæggelser til investeringsfonds. For nylig hørte jeg også i en radio- og fjernsynstransmission, at finansministeren og nationalbankdirektøren var enige om, at disse love var medvirkende til den forbedrede valutabalace, vi nu har fået.

Men fra alle sider har man udtalt sin forundring over, at kun de erhvervsdrivende kunne henlægge til investeringsfonds og hermed opnå den skatteudsættelse, som det i virkeligheden betyder. Det kan jo ikke kaldes særlig demokratisk, at godsejeren og gårdejeren skattefrit kan henlægge til fremtidige investeringer, medens landarbejderen ikke må. Vi læser også daglig om, hvordan det er lykkedes unge mennesker, der alene er startet med et par raske næver, ved arbejdsomhed og sparsommelighed at spare sammen, så de har kunnet købe en gård, og vi læser om smedesvenden og hans kone, der er endt med at være de største skatteydere og arbejdsgivere i byen. Men fra alle disse mennesker har man samtidig hørt, hvor svært det har været at samle sammen til de første investeringer, og hvordan skatten tog den store bid af indkomsten.

Jeg kan derfor ikke se, hvorfor vi ikke skulle kunne udvide kredsen af skatteydere, der kan henlægge til investeringsfonds, til også at omfatte disse morgendagens erhvervsdrivende. Men tillige ønsker jeg, at man foruden denne gruppe medtager dem, der vil spare sammen til egen bolig, idet det fortjener opmuntring, at befolkningen i så vid udstrækning som muligt selv vil klare sine problemer.

Ja, vil nogle måske indvende — og det hørte vi i dag at det ærede medlem hr. Hans Rasmussen gjorde — denne lov vil få en social slagside, idet der altid vil være en del af befolkningen, der ikke formår at foretage denne opsparing og derfor ikke kan få den midlertidige skattelettelse, som lovforslagets bestemmelser betyder.

Hertil må svares, at investeringerne fremefter vil være af større betydning end nogen sinde, dels for at vi kan følge med i den tekniske udvikling, dels for at vi kan skaffe arbejdspladser til de store årgange af unge, som nu melder sig på arbejdsmarkedet, og endelig for at vi kan foretage de ændringer og udvidelser, som bliver nødvendige, hvis vi med held skal indtræde i de store markedsplaner.